

Ik vertrek in de ochtendmist en volg geruime tijd een boerin met haar twee koeien.

We bevinden ons in de historische regio Bucovina. De naam betekent “beukenland” dat nu voor de helft in Roemenië ligt en voor de helft in Oekraïne. Het is een bosrijk berglandschap.

Koeien, paarden, schapen en geiten lopen hier redelijk vrij rond. Deze dieren trekken zich niets aan van passerende wandelaars.

Het beschilderen van eieren is een oude traditie, typisch voor Bucovina. Men vindt dit uiteraard ook terug in andere landstreken, maar in Bucovina vind je de beste artiesten. Een

van hen is Lucia Condrea en ze heeft in haar vak een wereldfaam. Normaal gezien zou ik haar atelier hebben bezocht maar door tijdsgebrek is dit niet gelukt. De motieven op de eieren zijn geïnspireerd op het borduurwerk en hebben een grote symbolische waarde. De vaardigheid wordt overgedragen binnen families en doorgegeven van generatie op generatie.

Zwavelkopjes smaken zeer bitter en zijn zeer giftig. Na consumptie bij mensen ontstaan er na 5-10 uur klachten als diarree, misselijkheid, braken en flauwvallen. Ook zijn er gevallen

bekend van verminderd gezichtsvermogen en verlamming. Na een aantal dagen verdwijnen meestal de bijwerking

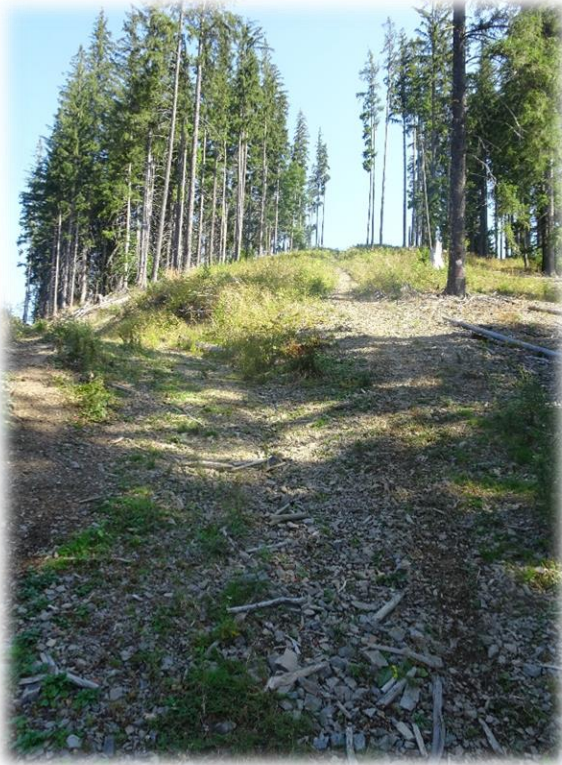

In deze streek, en vermoedelijk in het gehele land, treft men nog regelmatig hooimijten aan. Iets dat we bij ons niet zo vaak meer ziet.

Kleine boeren wonen vaak op de alm, zoals hierboven. Het kleine huisje naast de woning is het toilet.

Men had mij op voorhand gewaarschuwd voor loslopende verwilderde honden maar daar heb ik helemaal geen last van gehad.

De aanduiding van de Via Transilvanica is zeer goed. Het langeafstand pad bestaat dan ook nog maar enkele jaren.

Een lokale bewoner is bessen aan het plukken. Ik zie hier regelmatig mensen die daar mee bezig zijn. Het is een soort houten vuilblik met vooraan een soort kam. Daarmee gaan ze over de struik en de bessen vallen in het blik.

Op de top van een heuvel ontmoet ik een herder in zijn hutje in de bergen. De man (Nicolaie) leeft er 5 maanden in het jaar, helemaal alleen, afgesneden van de rest van de wereld. Ik vraag hem of ik even op zijn bank mag zitten en meteen brengt de man mij vers gemaakte

kaas. Heb terug mijn hulplijn ingeschakeld en naar mijn contactpersoon in België gebeld (Karel), die met Nicolaie in het Roemeens gesproken heeft, en we hebben al een afspraak met deze boer dat we volgend jaar met de groep bij hem van zijn kaas mogen eten. Uiteraard tegen betaling.

Heksenboter is een slijmzwam en kan zich verplaatsen waarbij het vaak een glanzend kruispoor achterlaat. Heksenboter voedt zich met micro-organismen. Hij komt algemeen voor op dood hout. Heksenboter voelt ruw aan, is sponzig, bros en teer.

Het Iezer-meer ligt op 937 meter hoogte. Dit meer werd gevormd door een aardverschuiving ongeveer 400-500 jaar geleden en er is een legende aan verbonden : er wordt gezegd dat er

op de bodem van het meer een verborgen schat is die toebehoorde tot de Tataren, die wordt beschermd door talrijke adders en de vissen van het meer. Het meer is onlangs gedregd en is voor de locals een populaire bestemming die is toegevoegd aan het toeristische circuit.

Ik eindig vandaag in Sadova. De naam is vermoedelijk afgeleid van de Slavische term “Sad-va” wat “twee jukbeenderen” betekent. Maar waarschijnlijk is het dorp ontstaan uit de eerste paar huisjes die werden gebouwd om de fruitbomen in de zomer en de herfst te bewaken. Pruimenbomen groeien van nature waar de Sadova-stroom het dorp binnenstroomt.

Volgens plaatselijke overleveringen zou op de plaats waar de twee stromen, de Sadova en de Moldova samenvloeien, een plaats van ruilhandel geweest zijn. Uit het zuiden kwam graan, de lokale bevolking bood kaas en vis (forel) aan.

Dinsdag 30 augustus 2022

- Van : Sadova
- Naar : Pasul Mestecanis
- Afstand : 20 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 7 uur

Nog volgens een overlevering kwam er eens een man uit de Apennijnen langs en zijn naam was Pizzelli. Niemand weet de reden waarom hij naar deze plek reisde, maar hij was

gecharmeerd door de schoonheid van dit gebied, maar nog belangrijker door een lokaal meisje. De twee trouwden en startten één van de grootste families die hier nog steeds woont.

Ik vertrek terug in de mist. Ik ben wat vroeger op pad gegaan dan voorzien want na het optrekken van de mist zou het, in de namiddag, beginnen onweren.

Dr. Traian Popovici – de held van Fundu Moldovei. Hij werd een lokale held genoemd omdat hij 25.000 Joden heeft gered van deportatie in 1941. Deze Joden zouden worden

gedeporteerd naar Transnistrië. Zijn graf bevindt zich in de buurt van de houten kerk in Fundu Moldovei en het is vandaag de dag nog steeds te bezoeken.

Rond de middag heb ik prijs. Het begint te onweren. Gelukkig kan ik schuilen en na een half uurtje was het onweer voorbij en is het de rest van de dag droog gebleven.

Deze wiebelende hangbrug heb ik moeten oversteken. Maar al bij al viel het wel mee.

De hoed van de porseleinzwam is eetbaar maar niet echt smakelijk. De hoed van de zwam blinkt doordat er een slijm laag op zit.

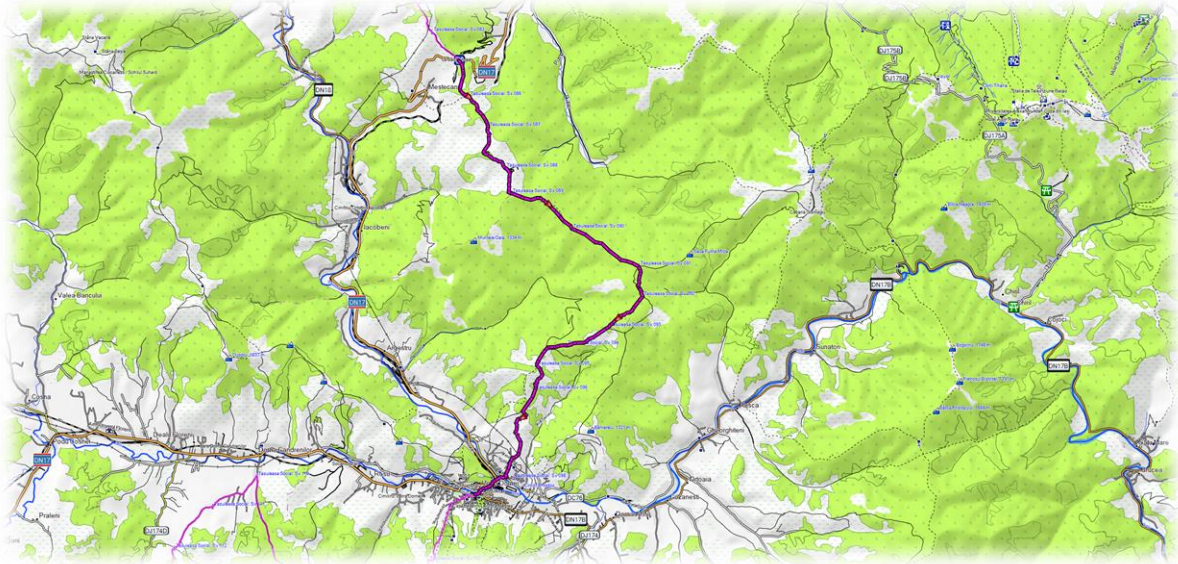
Een plaatselijke boer haalt nog vlug het hooi binnen voor de regen.

Woensdag 31 augustus 2022

- Van : Pasul Mestecanis
- Naar : Vatra Dornei
- Afstand : 20 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 750 m
- Duur : 6 uur

Ik werp nog een laatste blik op het hotel waar ik voorbij nacht heb gelogeed.

Paard en veulen lopen rustig rond op de alm.

Het zal nagenoeg de ganse dag mistig blijven. Maar ook dat levert feeëriekke beelden op.

Ik zie regelmatig kleine hagedisjes voor mijn voeten lopen, maar kan er geen foto van maken. De beestjes zijn te snel. Als een vijand van de hagedis het dier vastpakt bij zijn staart, kan de hagedis gewoon weggrennen door zich los te maken van zijn staart. Net als mensen hebben hagedissen een wervelkolom. Deze loopt helemaal door tot in zijn staart. Dat noemen we staartwervels. Één van deze staartwervels is wat zwakker dan de rest. Door de staart op een

bepaalde manier te bewegen, kan de hagedis zelf de zwakkere staartwervel breken. Alle spieren in de staart knijpen daarna samen zodat de aderen dicht geknepen worden en de hagedis daardoor weinig bloed verliest. Omdat er in de afgeworpen staart zenuwen en spieren zitten die niet door de hersenen van de hagedis gestuurd worden, blijft de staart nog bewegen en wordt de vijand van de hagedis afgeleid. Zo kan de hagedis snel ontsnappen. De staart groeit daarna weer aan maar dat duurt tussen de 1 en 10 maanden.

Vatra Dornei komt in zicht. Ooit was het een klein, mooi toeristisch stadje, maar net als andere steden heeft het een deel van zijn glans verloren. Het stadje ontstond als een koppig

idee van een ongeletterde burgemeester die tot bij de Habsburgse keizer trok met zijn plan om van Vatra Dornei een mondaine thermale badplaats te maken. Dankzij de minerale bronnen trok het helemaal uit Wenen toeristen aan.

De tocht zit er op. Ongeveer 100 km heb ik afgelegd in 5 stapdagen. Langs deze weg wil ik Karel Van Gutte en het Zuiderhuis bedanken dat ze aan mij gedacht hebben om de prospectie van deze tocht te doen. Ik hoop vanaf volgend jaar deze reis jaarlijks te kunnen maken met

een voltallige groep fervente wandelaars. Het is een mooi en afwisselend gebied dat door weinigen is gekend.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese en Karel Van Gutte

Foto's :

Ludwig D'Haese